



Kamerorķestris “Sinfonietta Rīga” koncertzālē“Latvija” sāks sezonas noslēguma koncerttūri

Ar trim koncertiem – ceturtdien, 21. maijā plkst. 19.00 Ventspils koncertzālē “Latvija”, 22. maijā plkst. 19.00 Latvijas Universitātes Lielajā aulā un 23. maijā plkst. 18.00 Latgales vēstniecībā GORS savu 20. jubilejas sezonu noslēgs kamerorķestris *Sinfonietta Rīga*. Pēdējo reizi mākslinieciskā vadītāja un galvenā diriģenta statusā orķestri vadīs tā dibinātājs, izcilais latviešu obojists un diriģents Normunds Šnē. Koncerta īpašais viesis – virtuozais beļģu vijolnieks Marks Buškovs.

Ir pagājuši 20 gadi, piektdaļgadsimta, kopš tolaik radoši ambiciozais obojists un diriģents Normunds Šnē radīja kamerorķestri, bez kura, viņaprāt, Latvijas mūzikas ainava nebūtu pilnīga. Droši var apgalvot, ka Šnē zināja, ko no dzīves un atbalstītājiem prasa. Aiz muguras jau bija leģendārie Rīgas Festivāla orķestra koncerti Latvijas Nacionālajā operā, kas daudziem klausītājiem pavēra pilnīgi jaunus, līdz šim nepieredzētus mūzikas horizontus. Aiz muguras bija arī savulaik enerģiskais un stūrgalvīga spīta pilnais ansamblis Rīgas Kamermūziķi.

Bet kā visam šajā dzīvē ir sākums, tā arī ir noslēgums. Pēc 20 gadiem *Sinfonietta Rīga* mākslinieciskā vadītāja un galvenā diriģenta statusā Normunds Šnē no paša izlolotā un rūpīgi veidotā kolektīva atvadās.

Trīs koncertos – 21. maijā Ventspils koncertzālē “Latvija” (ar koncerta nosaukumu “*Bezgalīgi mirdzošs ceļš. Marks Buškovs, Sinfonietta Rīga un Normunds Šnē*”), 22. maijā Latvijas Universitātes Lielajā aulā un 23. maijā Latgales vēstniecībā GORS šo izcilu mūziķu radošo sadarbī klausītāji varēs novērtēt pēdējo reizi.

Šnē ir viens no tiem tālredzīgajiem māksliniekiem, kuri par būtisku misiju uzskata jaunu darbu iniciēšanu un savu laikabiedru un latviešu mūzikas atskaņošanu. To apliecina arī šī īpašā programma, kurā starp duci šobrīd radoši aktīvo latviešu jaunās paaudzes komponistu Šnē vadībā pirmatskaņojumu piedzīvos Krista Auznieka darbs “Bezgalīgi mirdzošs ceļš”. Jubilejas sezonas kulminācijā koncertam vērienu piešķirs Franča Šūberta par “Lielo” dēvētā Devītā simfonija, kas pilna romantiskas versmes, aizkustinoša lirisma un pacilājoša prieka. Likumsakarīgi, ka Šnē šajā koncertprogrammā izvēlējies ieaut arī Pētera Vaska mūžīgu mīlestību apdziedošo Fantāziju vijolei un stīginstrumentiem *Vox amoris*. Tās radītājs ir ne vien šīgada jubilārs, bet arī sensens diriģenta un viņa vadītā kamerorķestra domubiedrs. Tāpat laika pārbaudi izturējušas radošas sadarbības stīgas saista orķestra mūziķus, Šnē un Vasku ar šī koncerta viessolistu – ekspresīvo beļģu vijolnieku Marku Buškovu.

Obojistu un diriģentu Normundu Šnē (1960) droši var dēvēt par Latvijas skaniskās telpas vizionāru, intelektuāli un jaunu muzikālās izpratnes ceļu veidotāju. Savā vairākus desmitgažu ražīgajā darbībā viņš ir neatlaidīgi rosinājis jaunu darbu tapšanu un visjaunākās mūzikas atskaņošanu. Visi viņa radītie orķestri – gan “Rīgas kamermūziķi” (1987 – 2006), gan Rīgas festivāla orķestris (1999-2006), gan 2006. gadā dibinātais kamerorķestris “Sinfonietta Rīga” – allaž ir iestudējuši un atskaņojuši tieši 20. un 21. gadsimta partitūras, īpašu uzmanību veltot izcilākajiem meistardarbiem un jauniem opusiem.

Normunds Šnē daudzkārt ir stājies arī pie Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra, Liepājas Simfoniskā orķestra un Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestra diriģenta pulsts. Viņš sadarbojies ar daudziem pasaulē pazīstamiem solistiem: pianistiem Pīteru Donahju un Kristianu Bezeidenhautu, vijolniekiem Tatjanu Grindenko, Gidonu Krēmeru, Alīnu Pogostkinu, Vadimu Gluzmanu, Baibu Skridi un Izabellu Faustu, čellistiem Natāliju Gūtmani, Mstislavu Rostropoviču un Žanu Gijēnu Keirasu, trombonistu Kristianu Lindbergu, bundzinieku Pīteru Erskinu, džeza mūziķi Džo Zavinulu un daudziem citiem. Kopā ar vairākiem Latvijas vadošajiem mūziķiem 2003. gadā Normunds Šnē dibinājis jaunās mūzikas festivālu “Arēna”.

Ar Lielo mūzikas balvu, Baltijas asamblejas balvu, kā arī citiem nozīmīgiem apbalvojumiem vairākkārt ir novērtēts gan paša Normunda Šnē talants un idejas, gan viņa vadīto orķestru veikums. Viens no savas paaudzes atzītākajiem vijolniekiem, beļģu mūziķis Marks Buškovs (1991) regulāri uzstājas uz pasaules izcilākajām koncertskatuvēm, to vidū Vigmora zāle Londonā un Kārnegihola Ņujorkā, Amsterdamas Karaliskā *Concertgebouw* zāle, Milānas *La Scala*, Hamburgas Elbas filharmonija, Cīrihes Tonhalle, Parīzes *Maison de Radio France*, Berlīnes *Konzerthaus*. Diriģenta Lorenzo Vioti vadībā Buškovs ir uzstājies kopā ar *La Scala* orķestri, sadarbojies ar diriģentu Filipu Jordanu un Minhenes Filharmonijas orķestri, Frankfurtes Radio simfonisko orķestri un diriģentu Kristofu Ešenbahu, Verbjē festivāla orķestri un diriģentu Gaboru Takāču-Naģi, Briseles filharmonisko orķestri un diriģentu Nikolaju Znaideru. Buškovs ir uzstājies kopā ar Ziemeļreinas-Vestfālenes simfonisko orķestri, Cīrihes Tonhalles orķestri, Beļģijas Nacionālo orķestri, Turīnas RAI Nacionālo simfonisko orķestri, Lježas Karalisko filharmonisko orķestri, sadarbojies ar diriģentiem Staņislavu Kočanovski, Ludoviku Morlo, Lionelu Brengjē, Maksimu Vengerovu.

Līdztekus solista karjerai un sadarbībai ar redzamākajiem orķestriem, Marks Buškovs ir arī aizrautīgs kamermūziķis. Viņa skatuves partneru vidū minami pianisti Jevgēņijs Kisins, Andrāšs Šifs, Behzods Abdurahimovs un Lahavs Šani, čellists Miša Maiskis, čellists un diriģents Klausss Mekele.

Savu spilgto talantu Marks Buškovs mantojis no vecākiem. Dzimis vijolnieku ģimenē, instrumenta spēli viņš sācis apgūt jau no piecu gadu vecuma. Marka nozīmīgāko pedagogu vidū minami izcilie vijolnieki Klēra Bernāra un Boriss Garlickis.

Buškovs ir vijolspēles profesors Lježas Karaliskajā mūzikas akadēmijā un kopš 2025. gada Esenes Folkvanga mākslu universitātē.

Buškovs spēlē *Carlo and Michelangelo Bergonzivijoli* (1742–1744), ko mūziķim lietošanā nodevusi kompānija *Reuning and Sons of Boston*.

□

Biļetes pieejamas “Biļešu paradizes” kasēs un internetā.

📍 Lielais laukums 1

